

1. Η συγγραφέας του βιβλίου μοιράζεται μαζί μας πτυχές της ζωής κάποιων ανθρώπων που ζουν στο ίδιο χωριό, κάτω από τον ίδιο ουρανό...

α) Ποια στοιχεία τους χωρίζουν και ποια τους ενώνουν;

Στο βιβλίο «Οι φύλακες των αστεριών» η συγγραφέας αποκαλύπτει με γλαφυρότητα, τον καθημερινό τρόπο ζωής αλλά και τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει μια παρέα παιδιών, σε ένα απομακρυσμένο χωριό της Θράκης. Πρόκειται, όμως, για παιδιά που προέρχονται από διαφορετικές εθνικές, θρησκευτικές και κοινωνικές ομάδες. Επιπλέον, οι οικογένειές τους, με εξαίρεση την οικογένεια της Ανδρομάχης, εμποτίζουν με αρνητικά συναισθήματα τα παιδιά τους, σε ό,τι αφορά τις παρέες και τις φιλίες τους. Παρ'όλες τις βαθιά ριζωμένες προκαταλήψεις των γονιών, τα παιδιά καταφέρνουν να ξεπεράσουν «τις διαφορές τους», να αποδεχτούν τις ιδιαιτερότητές τους και να συνεργαστούν για έναν κοινό σκοπό.

Είναι πραγματικά πολύ σκληρό το γεγονός ότι, οι οικογένειες των παιδιών, ενώ διαμένουν στο ίδιο χωριό, δεν έχουν καμία κοινωνική συναναστροφή μεταξύ τους. Επιπλέον, ζουν σε «γκετοποιημένες» γειτονιές, ακολουθώντας έναν αποστειρωμένο και αυστηρά προκαθορισμένο τρόπο ζωής, που τους επιβάλλει η θρησκευτική τους πίστη και η κοινωνική τους θέση. Καλλιεργούν τη διαφορετικότητά τους εμμένοντας στο δικό τους τρόπο ενδυμασίας, θρησκευτικής έκφρασης, ψυχαγωγίας κι εργασίας, αποκλείοντας καθετί διαφορετικό, μέσα σε ένα συντηρητικό περιβάλλον που κυριαρχούν προκαταλήψεις, μισαλλοδοξίες και κοινωνικές φοβίες.

Όμως, τα παιδιά κάθε μέρα πηγαίνουν στο ίδιο σχολείο, μοιράζονται το ίδιο θρανίο, διδάσκονται τα ίδια μαθήματα, ζουν κάτω από τον ίδιο ουρανό, παίζουν και γελούν όλα μαζί. Μα το πιο σημαντικό είναι ότι έχουν τους ίδιους εφηβικούς προβληματισμούς, τα ίδια ενδιαφέροντα, τις ίδιες αγωνίες, αλλά πάνω από όλα ονειρεύονται κάτω από τα ίδια αστέρια και αισθάνονται πως αυτά που τους ενώνουν είναι περισσότερα από αυτά που τους χωρίζουν.

β) Πιστεύεις ότι οι διαφορές ανάμεσα στους ανθρώπους μπορούν να ξεπεραστούν και πώς;

Αποτελεί αδιάσειστη αλήθεια, ακόμη και στις μέρες μας, το γεγονός ότι σε φαινομενικά δημοκρατικά κράτη η έννοια της ανθρώπινης ισότητας, καταστρατηγείται σε κάθε της μορφή. Κυβερνήσεις, διεθνείς οργανισμοί, μη κυβερνητικές οργανώσεις, αναγνωρίζουν τη σημασία της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και των ίσων δικαιωμάτων των πολιτών, μέσα από διακηρύξεις και πολιτικά Συντάγματα. Στην πραγματικότητα, όμως, οι διαφορές ανάμεσα στους ανθρώπους πολλαπλασιάζονται και κάθε μορφή κοινωνικής και φυλετικής διάκρισης διογκώνεται, δημιουργώντας τις προϋποθέσεις για σοβαρές κοινωνικές εκρήξεις. Αναντίρρητα, η κοινωνία μας έχει τα μέσα, τα αντανακλαστικά και τις δυνατότητες, έτσι ώστε να ξεπεραστούν οι διαφορές ανάμεσα στους ανθρώπους.

Είναι περισσότερο αναγκαίο από ποτέ, να συνειδητοποιήσουμε, τόσο σε ατομικό όσο και σε κοινωνικό επίπεδο, τη σπουδαιότητα της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και

του σεβασμού της διαφορετικότητας του καθενός ξεχωριστά, για το κοινό καλό. Παράλληλα, πρέπει να τονιστεί, η σημασία του ρόλου της οικογένειας και του σχολείου, κυρίως επειδή μπορούν να καλλιεργήσουν από νωρίς καθημερινές συμπεριφορές, αντιλήψεις και βιωματικές εμπειρίες που θα βασίζονται σε θεμελιώδεις αξίες και ιδανικά. Μέσα σε ένα τέτοιο κλίμα, θα προετοιμαστούν οι αυριανοί υπεύθυνοι πολίτες. Δε θα πρέπει, επίσης, να υποτιμούμε τη συμβολή των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και την έντονη επιρροή που ασκούν σε ευρύτατα κοινωνικά στρώματα και ιδιαίτερα στους νέους.

Επιπλέον, ας μην αγνοούμε τη δύναμη που διαθέτουν διάφορες μορφές τέχνης, όπως ο κινηματογράφος, το θέατρο, η μουσική, η ποίηση ως προς τη διαμόρφωση κοινωνικών στεροτύπων και συμπεριφορών. Ιδιαίτερη αναφορά, πρέπει να γίνει στο ρόλο που διαδραματίζουν οι πνευματικοί άνθρωποι και στα ισχυρά κοινωνικά και πολιτικά μηνύματα που μπορούν να περάσουν στην κοινωνία.

Βέβαιο είναι ότι η ανθρώπινη αξιοπρέπεια, το δικαίωμα στην κοινωνική ισότητα και δικαιοσύνη δεν είναι ανεξάρτητα μόνο από την εθνικότητα, την εθνότητα ή το φύλο, αλλά και από την ποιότητα των ηθικών ή φυσικών ικανοτήτων των ατόμων. Η αξιοπρέπεια αποτελεί την ουσία της ανθρώπινης ύπαρξης. Είναι, δηλαδή, άρρηκτα δεμένη με κάθε άνθρωπο ανεξάρτητα από το ποιος είναι και πού μένει.

«Αναμφίβολα, ο καθένας από εμάς ξεχωριστά μπορεί να προχωρήσει... Όλοι μαζί όμως μπορούμε να πάμε μακριά ξεπερνώντας τις διαφορές μας.»

Σουσούνη Νίκη, Γ2